

Oxford og optag

Bragt i Berlingske 23. juli 2015

Af Lykke Friis, prorektor for uddannelse

Oxford er cremen af cremen i den akademiske verden. Men inden sommerferien bragte The Daily Telegraph en foruroligende historie. Undervisere fra det hæderkronede universitet berettede om studerende, der hverken kan stave, tænke eller tale. Ved eksamensbordet taler de som »nede på pubben«. Tekster af tysk-studerende »ligner noget skrevet af den svenske kok i Muppet Show«. Og vordende jurister er blottet for almindelig sund fornuft.

Faktisk er det tæt på at være en kopi af den debat, vi har haft herhjemme i foråret. Om studenter, der ikke kan simpel brøkregning. Eller studerende i auditoriet, der følger mere med i vennernes Facebook-opdateringer end i undervisningen. En historie, der bl.a. blev dækket i Berlingske.

Nuvel, erhvervslivet har endnu ikke sagt, at universitetet udklækker udygtige kandidater. Og med Oxford-historien i baghovedet er der nok en evig tendens til, at alting var bedre i gamle dage. I hvert fald skal vi passe på med at stemple hele »Generation digital« som dum og doven, fordi de unge har outsourcet kongerækken og regnestykkerne til deres smartphone.

Men når det så er sagt, er det kun godt, hvis det nybagte folketing (med ministeren i spidsen) overvejer, hvordan vi kan hæve niveauet hos universitetsansøgerne og reformere vores optagelsessystem. Desværre er det jo ikke sådan, at vore globale konkurrenter ligger på den lade side. På Københavns Universitet (KU) har vi længe gerne villet hæve kravene til ansøgerne. Universitetet kan ikke være for alle. På mange uddannelser er der i dag ingen adgangsbegrænsning, og det kan skabe indtrykket af, at det er let at slippe igennem.

Derfor ønsker vi at indføre et krav om, at man mindst skal have 6 i snit for at søge ind. Analyser fra EVA, Danmarks Evalueringsinstitut, peger nemlig på en klar sammenhæng mellem karakterer i gymnasiet, og hvor godt man klarer sig på universitetet. Studerende med et snit på 4 har således dobbelt så stor risiko for at »droppe ud« som studerende med et snit på 10. Det giver derfor god mening at optage studerende, man ved er »studieegnede«. Det skal dog stadig være sådan, at særligt motiverede studerende kan komme ind på universitetet, selv om de havde det svært i gymnasiet. Tilværelsen som ung er ikke altid snorlige - heller ikke hvis man er godt begavet. Derfor bad KU sidste år ministeriet om at få lov til at optage studerende i den såkaldte kvote 2 uden at være bundet af bestemte krav om karakterer (6), men i stedet efter individuel bedømmelse.

Som systemet er i dag, vil indførelsen af en fast minimumskarakter i kvote 1 kræve, at man opererer med samme minimumskarakter i kvote 2.

For få uger siden var det »store ansøgningsdag« for mere end 92.000 unge mennesker. Svaret må de vente på til sidst på måneden, nærmere bestemt 30. juli, hvor det er »store optagsdag «. For universiteterne peger ansøgningstallene atter i retningen af skyhøje grænsekvotienter. Også det bør give stof til eftertanke. Hvorfor er det f. eks., at studerende, der starter direkte på universitetet, kan gange deres kvotient med 1,08, når studerende for længst starter tidligere og tidligere på universitetet? Mener vi virkelig, at tempo er udtryk for kvalitet? Det gør de vist ikke i Oxford.